

כן, פנסיה מבליאה

תעלומה: מה קיבל צ'ארלי ביטון כדי להתפטר מהכנסת? יש הרבה תשובות הנלחשות בחוץ וגירסה אחת של צ'ארלי

כסף? שטויות, מה, גם את חושבת ש' קיבלתי משהו אנשים לא מאמינים, אומרים: 'צ'ארלי לא פראיר. הוא לא יעזוב הם לא ראו עוד הרבה אנשים שקמו ואמרו: 'אני מתפטר מהכנסת' לכסא הזה אנשים נדבקים. אבל עובדה, אני הסכמתי והודעתי לחברים שאני עוזב ומפנה את המקום להאסם מחמיר. אף אחד אחר לא הסכים וכולם שמרו על עצמם ועל המקום שלהם, אז אני הסכמתי.

שבא סלהוב

את לא מאמינה? חושבת שסתם קמרים ר' הולכים? זה באמת לא סתם. אם את כבר כאן, בחצר של הבית שלי במבשרת, ורוצה לדעת באמת, אז אני אספר לך שצריך גם סיפוק בעבודה. להרגיש שעשית משהו, להרגיש איוז גאוה. כל ילד בא הביתה בסוף שנת הלימודים עם תעודה ביד. הוא בא ומראה האבא שלו: 'תראה אבא, יש לי עשר באנג' לית ותשע במתמטיקה.' הוא גאה בהישגים, בדברים המוצלחים שעשה ומתבייש בכיש' לונות. אני, מה יש לי להראות? מה כבר עשיתי? מתרוצץ 12 שנה בכנסת, המרכז הפד' ליטי החשוב ביותר, ואין לי מה להראות. שום דבר, שום תוצאות, כלום. איכר וזרע את הא' רמה שלו ואפילו בשנה של בצורת יוצא מש' הו, קצת חיטה להביא הביתה, קצת פירות, שאפשר לכבר אחרים, על מה אני יכול להצי' ביע?

שצ'ארלי ביטון הצליח לשרוד במילחמה הזאת. זה הישג? לא, בעצם זה שום דבר, לעג לרש.

כן, אני רואה את אייהאמון שלך, כמו כל מי שחושבים שחבריהכנסת הם מיליונרים. בטח שיש מיליונרים. קחי דוגמה את חיים רמון, שעשה עיסקה אחת וגרף 200 אלף דולר. אהוד אולמרט נעשה מיליונר, ויש עוד אחרים. אז את שואלת מה איתי? אולי אני לא מספיק חכם לעשות את מה שהם עשו? אני לא ניצלתי את האפשרויות, פשוט כי אני מסגר. כן, מסגר, שמעולם לא התבייש להיות מסגר, ועד היום, כשצריך למלא טופס, אני כותב כסעף מיקצוע 'מסגר', לא חבר'כנסת, כי חבר'כנסת זה לא מיקצוע זה יעזוב.

אני עצוב, כן עצוב. אם הייתי יודע שככה אני הולך לגמור את החיים שלי בדרך הזאת של אמירות חסרות-משמעות, של דיבורים בלי מעשים. לדעתי ככה אין בכלל זכות קיום לאנשים.

אם אני מאושר בחיים הפרטיים? תת' פלאי, דווקא כן. התגרשתי והילדים נשאר אצלי ולקחתי עליהם את האחריות המלאה והייתי צריך לעשות הכל לבד. יש לי שלושה ילדים מהנישואים הראשונים והת' חתנתי עם אישה שהביאה איתה עוד ילד אחד. ילדה אחת עשינו ביחד, אז יש חמישה ילדים שצריך לדאוג להם, וכל זה בלי שהעבודה שלי בכנסת תיפגע, וככה, פתאום, הגעתי לגיל 40. כעשיו אני פורש ושלא יספרו לך סיפורים

על מה שנתנו לצ'ארלי. עובדה שאף אחד אחר לא הסכים ללכת. כן, יש לי פנסיה מלאה וזה יוצא יותר מחצי משכורת, וזה בטח הרבה יותר ממה שעובד'תעשייה יכול לקבל, כי אחרי 12 שנה בכנסת מגיעה לך פנסיה מלאה וגם לי מגיע, אבל זו בטח לא סיבה לפרוש, נכון?

כן, הם ביקשו, בסדר, אפילו לחצו. בטח שהחברים שלי לא מבינים את הצער. מי יכול להבין? שאני אכנע לבקשת החברים? מה את שואלת? אם יש לי חברים במיפלגה? אם אני ב'בית שם? מה פתאום. אני לא ב'בית וגם החברים שלי אף פעם לא היו ב'בית. זה פוליטיקה, מה את חושבת? הקמנו ביחד חזית פוליטית ויש לנו מצע משותף. זהו. אני אמרתי פעם שאני קומוניסט? מה פתאום. אף פעם. השתלכתי בחזית, שבה לכל צד יש אינ' טרסים, למרות שחלק אומרים שלא. הם קיבלו ממני תמורה אלקטורלית. עוב' דה. תמיד רצו שאמשיך לרוץ. ברור, אני לא חבר'המיפלגה ואני לא יכול להשתתף בהח' לטות המוסדות שלה. אני לא קומוניסט, וגם אין לי שם חברים. תראי, אצלנו בעדות'המייד' רח, יש מושג של חברים. עושים הכל בשביל חברות אמיתית וכנה. בפוליטיקה זה לא ככה. מה אפשר לעשות? צריך לחיות עם זה.

אני גם יודע שאני מאוד שונה מהחברים האלה במיפלגה. הם קראו קארל מארכס, הם קומוניסטים. יש להם אידאולוגיה והם ניוונים ממנה. אני בסך הכל רוצה להתמודד עם מה שקורה בשטח. אין לי תורה. אין לי אלוהים. אין לי את מארכס שיבוא לעזור.

אני הולך להתסדרות. אני לא מספר לך שזו משאת נפשי, בטח שלא. אני לא חושב רחוק, לא יודע מה יהיה, מה התוכניות ומה הצליח להשיג. יכול להיות שאני את' ייאש, ובכלל אפסיק את הפעילות שלי, אם ארגיש שגם בהסתדרות כל מה שאני עושה זה דיבורים, אז אני פורש וזו הבטחה. ועוד דבר שאת יכולה לרשום:

לכנסת אני לא תוור. אולי עכשיו, דווקא בהסתדרות, אני הולך לתפוש את הראש הא' מייתי שלי, מין צורך נפשי ותיסכול של שלוש קדנציות ושיהיה בראי האסם מחמיר ושי' יצליחו חבריהכנסת האחרים. אני בחוץ.

אבל את העובדה שאני פועל אף אחד לא יקח ממני. אני בן למעמדה'הפועלים. את